

"Αν

Τῆς ΧΡΥΣΑΝΘΗΣ ΖΙΤΣΑΙΑΣ

"Αν στίς ἴδιες σου δυνάμεις δέν πιστέψεις
 ἂν σάν τόν Ἄνταίο δέν πιαστεῖς
 ἀπ' τὴν ἴδια σου τὴ γῆς γιὰ νὰ σωθεῖς,

"Αν τοῦ Κυναίγειρου τὴν ἔφεση
 γιὰ λευτεριά δέν ἔχεις,

"Αν τὸν ὀφελιμισμὸ
 ἀπὸ αὐτοσκοπὸ
 δέν ἀποβάλεις τῆς ζωῆς σου,

"Αν σάν τὸ λαὸ τοῦ Βιετνάμ
 μέσα στοῦ χρέους τὸ καμίνι
 δέν ἀποκοτήσεις
 καὶ σὺ νὰ πορευτεῖς
 ὅσος καιρὸς κι ἂν χρειαστεῖ,

"Αν δέν εἶσαι ἔτοιμος
 ὅ,τι μὲ μόχτο πύργωσες
 κάθε στιγμὴ, κάθε λεπτό,
 ὀλομεμιᾶς νὰ χάσεις
 ἂν ἡ ἀνάγκη τὸ καλεῖ.

"Αν ἀντάμα μὲ τὸν ποιητὴ,
 μὲ τ' ἀθάνατο κρασί
 τοῦ εἰκοσιένα
 δέν μεθύσεις

"Αν ἓνα Βωμό:
 τῆς λευτεριάς
 καὶ τῆς τιμῆς τῆς πατρίδας
 στίς ὥρες τοῦτες τίς ἀμφίδρομες
 δέν στήσεις
 κι ἀν'ἀπάνω του
 τὰ πάντα κι οἱ πάντες
 θυσία αὐταναγκαστικὴ
 δέν προσφερθοῦνε,

"Αν τὸ ψωμί καὶ τὸ νερὸ
 σάν τὸν Μπραγαδίνο
 καὶ σάν τὸ Γεώργιο Καραϊσκάκη
 ἰσόνομα στοὺς σύντροφους δέν μοιράσεις,

”Αν κάθε σπίτι σέ κάστρο
άν κάθε δέντρο, ξερολιθιά
καί ταπεινό παλιούρι
σέ ταμπούρι
δέν μετατρέψεις,

”Αν κάθε πόλη καί χωριό
σέ καινούργιο Στάλιγκραντ
καί σέ καινούργια Μόσχα
δέν μεταβάλεις,

”Αν σέ κάθε σπιθαμή τῆς γῆς σου
ένα σύγχρονο Ροῦπελ
μιὰ Νυμφαία, ένα Ἴστίμπεη
καί μιὰ Κιλκάζια
δέν σηκώσεις,

”Αν στοῦ ποιητῆ τοὺς στίχους
δέν πιστέψεις
πὼς καλότυχοι ἔναι,
ἄσοι τάχτηκαν
τὶς Θερμοπύλες νὰ φυλᾶνε
ἔστω κι ἂν ξέρουνε
πὼς τελικὰ οἱ Μῆδοι
θὰ διαβοῦνε,

”Αν στοῦ Κάλθου τὴ στροφή
πὼς θέλει τόλμη κι ἀρετὴ ἢ λευτεριά
τ’ αὐτιά σου κλείσεις,

”Αν στὰ παιδιά σου δὲ διδάξεις
πὼς ἕνας κόσμος χάθηκε
— γιατί εἶχε πάψει νὰ πιστεύει —
ἀπὸ μιὰ χούφτα ἀπὸ νεήλυδες
κι αὐτοὺς διωγμένους
καί κυνηγημένους
ἀπὸ τὴ γῆ τοῦ Χορασάν,

”Αν σὰν τοὺς βυζαντινοὺς καλόγερους
ζητᾶς ἀπ’ τὸν Παλαιολόγο
νὰ σοῦ λύσει τὸ διάφορο
γιὰ τὸ χρώμα τῶν φτερούγων τῶν ἀγγέλων,
ὄντας ἢ Πόλη χάνεται
καί τραγικὰ χαροπαλαίει,

"Αν τοῦ Κυδώνη
 τὸ προφητικὸ τὸ μήνυμα
 γιὰ ἐνότητα κι ἀδελφοσύνη
 στίς ὥρες πού παίζεται
 ἢ ἴδια ἢ ἐθνική καὶ φυσική σου ἐπιβίωση
 ἔναυλα στ' αὐτιά σου δὲν ἀντηχεῖ
 καὶ πράξη σου καὶ βίωμα
 στερνά σου δὲν τὸ κάμεις,

"Αν τὰ πανιά τοῦ καραβιοῦ
 ὄρτσα στὸν ἄνεμο
 καὶ στὴν τραμουντάνα
 δὲν ἀνοίξεις,

"Αν στοῦ λαοῦ
 τίς ἀνεξάντλητες δυνάμεις
 δὲν πιστέψεις
 κι ἄοπλο κι ἀνέτοιμο τὸν φίσεις
 πιστεύοντας πὼς λύτρωση
 οἱ λίγοι κι ἐκλεχτοὶ
 στερνά θε νὰ τοῦ δώσουν,

"Αν στοῦ λυράρη τῆς φυλῆς
 τὸ κάλεσμα δὲν στέρξεις
 κι ἀφίσεις νὰ σὲ ταπεινώσουν
 ὄλες οἱ ταπεινώσες γιὰ πάντα,

"Αν σὲ κάθε τῆς πατρίδας θουνὸ καὶ διάσελο
 χωσιὰ ἀντρίκια
 στὸν κατακτητὴ δὲν στήσεις,

"Αν κι οἱ παπούδες
 καὶ τ' ἀγγόνια ἴκόμα τὰ μελίχλωρα
 στὸ καμίνι
 τῆς λευτεριάς
 δὲν σφυρηλατηθοῦνε,

"Αν τοῦ κάστρου
 τίς σιδερόφραχτες τίς πολεμίστρες
 δὲν τίς σπάσεις
 ἀπὸ τὰ ψήλου νὰ ριχτεῖς
 στῆς λευτεριάς τῆ μάχη,

"Αν ἄλλη πιά πατρίδα
 δὲν πιστέψεις πὼς σ' ἀπόμεινε
 παρὰ τοῦτα τὰ θράχια
 οἱ στουρναρόπετρες
 κι οἱ ξερολιθιές, πού ἄκόμα διαφεντεύεις,

”Αν τῆς θυσίας τὸ μήνυμα
τῶν λιονταριῶν τοῦ Μεσολογγοῦ
δὲν ἔχει ἴκὸμ’ ἀγγίξει τὴν καρδιά σου,

”Αν στοὺς σφαγιαστὲς
τῆς μοίρας τοῦ λαοῦ σου
ἄλλη μιὰ φορὰ τὴν τύχη σου
στὰ χέρια ἐναποθέτεις,

”Αν συλλογικὰ δὲ βουλευτεῖς
τρόπους νὰ θρεῖς
νὰ σώσεις τὴν πατρίδα,
ἂν μόνο ἐσὺ
πιστέψεις
πὼς τ’ ἀλάθητο κατέχεις
ἄδικα θεὸν ἀπαντέχεις
στὸ μουράγιο τὰ καράθια
μὲ τὸν Κίμωνα
γιὰ νὰ ξαναφανοῦν...